

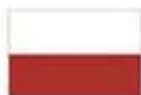
Akademia
Projektowania
Strategicznego

LAB SCENARIUSZOWY

drewno
i meblarstwo

Fundusze Europejskie
dla Warmii i Mazur

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

LAB SCENARIUSZOWY drewno i meblarstwo

Publikacja bezpłatna współfinansowana z Unii Europejskiej
w ramach projektu FEWM.01.11-IZ.00-0005/23 „Kształcenie kompetencji dla
gospodarki przyszłości – Akademia Projektowania Strategicznego”

Fundusze Europejskie
dla Warmii i Mazur

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

LAB **SCENARIUSZOWY** drewno i meblarstwo

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	s. 4
Lab scenariuszowy	S. 5
Metodologia labu scenariuszowego	s. 8
Scenariusze	s. 10
Trendy	s. 15
Narzędzia	s. 42

Wprowadzenie

Lab scenariuszowy „Drewno i Meblarstwo” został pomyślany jako warsztatowa przestrzeń eksperymentowania z przyszłością. Środowisko, w którym przedsiębiorcy z Olsztyna mogą wspólnie tworzyć i testować wizję rozwoju oraz reakcje na kluczowe wyzwania branżowe, bez ryzyka pełnoskalowych konsekwencji. W jego centrum znalazła się idea angażowania mieszkańców, przedsiębiorców, ekspertów i instytucji w proces współprojektowania rozwiązań, które wzmocnią lokalną gospodarkę i odpowiedzą na realne potrzeby społeczne oraz środowiskowe.

Warsztaty odbyły się w formule dwudniowego procesu twórczego, prowadzącego uczestników od diagnozy problemów branży drzewno-meblarskiej, przez generowanie koncepcji zmian, aż po stworzenie pełnych scenariuszy przyszłości oraz planów ich wdrażania. W pierwszej części skupiono się na identyfikacji wyzwań związanych z gospodarką o obiegu zamkniętym i zarządzaniem odpadem meblowym w Olsztynie, korzystając m.in. z mapy idei, reframingu problemu i kanwy wartości. Drugi dzień poświęcono krytycznej analizie rozwiązań oraz projektowaniu perspektywy użytkownika przyszłości.

Podstawą prac warsztatowych była diagnoza pokazująca, że sektor drzewno-meblarski stoi dziś przed szeregiem problemów: od zaniku rzemiosła, braku edukacji i świadomości wartości drewna, przez rosnącą ilość odpadów meblowych, po niedostateczne systemy recyklingu i gospodarki cyrkularnej. Pojawiło się kluczowe pytanie: „Co zrobić z odpadem meblowym w Olsztynie?”. To ono stało się głównym wyzwaniem projektowym warsztatu.

Efektem pracy uczestników jest scenariusz przyszłości, który przedstawia wizję miasta, które wprowadziło innowacyjny system drugiego obiegu mebli, oparty na renowacji, upcyklingu, współdzieleniu zasobów i wzmacnianiu lokalnej tożsamości związanej z drewnem. Jest to przyszłość, w której drewno odzyskuje należną mu wartość, mieszkańcy angażują się w działania wspólnotowe, a przestrzeń miejska staje się czystsza, piękniejsza i bardziej funkcjonalna.

odwiedź stronę:

<https://wasylukprojektowaniekreatywne.pl/aps/>

LAB SCENARIUSZOWY

Czym jest lab scenariuszowy?

Istota labu scenariuszowego polega na tworzeniu bezpiecznej, warsztatowej przestrzeni do eksperymentowania z przyszłością. To metoda pracy, w której zróżnicowane grupy uczestników, np. mieszkańcy, urzędnicy, przedsiębiorcy i eksperci wspólnie opracowują i testują możliwe scenariusze rozwoju, aby lepiej przygotować się na niepewność i nadchodzące zmiany.

Lab scenariuszowy nie służy przewidywaniu przyszłości, lecz symulowaniu różnych jej wariantów (zarówno pozytywnych, jak i kryzysowych) oraz badaniu konsekwencji podejmowanych decyzji. Dzięki temu pozwala uczyć się, projektować i testować rozwiązania w warunkach kontrolowanych, bez ryzyka pełnoskalowych skutków.

Jego istotą jest łączenie wiedzy eksperckiej z doświadczeniem społecznym i tworzenie przestrzeni do współpracy między różnymi środowiskami. Proces ten wspiera systemowe innowacje, buduje zdolność reagowania na złożone wyzwania (np. klimatyczne, żywnościowe, społeczne) oraz wzmacnia partycypację i współodpowiedzialność za przyszłość.

Lab scenariuszowy to forma pracy warsztatowej, która tworzy bezpieczne środowisko do eksperymentowania z przyszłością. W jego ramach spotykają się przedstawiciele różnych środowisk, żeby wspólnie zastanawiać się nad tym, jak mogą wyglądać nadchodzące lata i jak najlepiej przygotować się na możliwe zmiany. Uczestnicy analizują problemy i wyzwania stojące przed systemem, tworzą alternatywne wizje przyszłości, testują potencjalne decyzje oraz opracowują wnioski i rekomendacje, które mogą zostać przełożone na konkretne działania. Kluczowym elementem tego procesu jest uczenie się poprzez symulację, bez ryzyka realnych konsekwencji.

Metodologia labu scenariuszowego ma charakter iteracyjny i przebiega etapami, od diagnozy po projektowanie rozwiązań. Pierwszy etap, diagnoza, polega na rozpoznaniu aktualnej sytuacji oraz zrozumieniu kontekstu zewnętrznego i wewnętrznego. Wykorzystuje się tu takie narzędzia jak mapowanie problemów, analiza SWOT, radar trendów czy metoda „Wheel of Futures”, która pomaga zrozumieć konsekwencje poszczególnych zjawisk i trendów.

Drugi etap, ideacja, skupia się na generowaniu pomysłów i szukaniu inspiracji w rozwiązaniach z innych sektorów. Uczestnicy analizują trendy, tworzą matryce rozwiązań analogicznych i budują osie scenariuszy, które pozwalają wyobrazić sobie różne wersje przyszłości, oparte na dwóch kluczowych niepewnościach.

Ostatni etap, scenariusze i prototypowanie, to moment, w którym powstają konkretne narracje opisujące potencjalne światy przyszłości. Dla każdego scenariusza określa się implikacje strategiczne, możliwe działania oraz sygnały wczesnego ostrzegania. Na tym etapie uczestnicy mogą również opracować modele biznesowe lub projektowe, które stanowią podstawę do dalszych działań pilotażowych.

Celem tej metodologii jest przygotowanie organizacji i społeczności do funkcjonowania w warunkach niepewności, wzmacnianie współpracy między różnymi grupami interesariuszy oraz tworzenie innowacji systemowych. Lab scenariuszowy uczy myślenia przyszłościowego, sprzyja budowaniu wspólnej wizji rozwoju i pozwala testować rozwiązania w sposób twórczy i odpowiedzialny. To interdyscyplinarny proces foresightowy, który łączy analizę trendów, projektowanie strategiczne i symulację scenariuszy, umożliwiając „ćwiczenie przyszłości” w bezpiecznym środowisku, zwłaszcza w obszarach tak złożonych, jak drewno i meblarstwo, zrównoważony rozwój czy polityki miejskie.

$$\begin{aligned}\sim(\sim)(p \rightarrow q) &\equiv \sim\sim(\sim p \vee q) \\ &\equiv \sim(p \wedge \sim q) \\ &\equiv \sim(p \vee q)\end{aligned}$$

**METODOLOGIA LABU
SCENARIUSZOWEGO
DREWNO I MEBLARSTWO**

Metodologia labu scenariuszowego w projekcie „Drewno i Meblarstwo” została zaplanowana jako dwudniowy, płynny proces twórczy, w którym uczestnicy krok po kroku przechodzili od poznania kontekstu do projektowania przyszłości i konkretnych działań wdrożeniowych. Całość opierała się na pracy warsztatowej, wymianie perspektyw i myśleniu systemowym.

Na początku uczestnikom przedstawiono najważniejsze informacje dotyczące inteligentnej specjalizacji „Drewno i meblarstwo”, aby zbudować wspólne rozumienie wyzwań i potencjałów branży. Dopiero na tym fundamencie rozpoczęto właściwą pracę projektową. W pierwszym etapie uczestnicy analizowali lokalny kontekst, identyfikując kluczowe problemy i zjawiska związane z gospodarką drzewną i meblarską, zwłaszcza w obszarze odpadów meblowych. Wykorzystując narzędzia mapowania idei, spojrzenie krytyczne oraz analizę wartości, pogłębiali diagnozę i doprecyzowywali wyzwanie, na którym postanowili się skupić wspólnie.

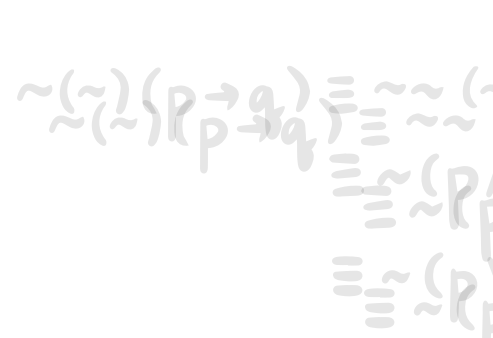
Kolejnym krokiem było generowanie pomysłów, czyli poszukiwanie możliwych kierunków rozwiązania zdefiniowanego problemu. Uczestnicy tworzyli koncepcje przyszłych scenariuszy, czerpiąc inspirację m.in. z trendów społecznych, środowiskowych i technologicznych. Następnie poddali swoje pomysły refleksji. Analizowali ich konsekwencje, zastanawiali się, kto na zmianach zyska, kto może stracić oraz jakie mogą pojawić się skutki niepożądane. Ten etap pomagał osadzić kreatywne wizje w realizmie i odpowiedzialności.

W drugiej części procesu uczestnicy zaczęli tworzyć pełny, pożądany scenariusz przyszłości. Projektowali codzienność użytkownika przyszłości, określali potrzeby i wartości, które powinny zostać zaspokojone dzięki wdrażanym zmianom. Dzięki temu rozwiązania zyskały bardziej ludzki wymiar, a przyszłość przestała być abstrakcją.

Ostatnim etapem było przełożenie scenariusza na konkretne działania. Zidentyfikowano zadania możliwe do wykonania w perspektywie roku, trzech oraz pięciu lat, wraz z barierami, potrzebnymi zasobami i potencjalnymi partnerstwami. Tym samym stworzona przyszłość stała się planem, który można wdrażać krok po kroku.

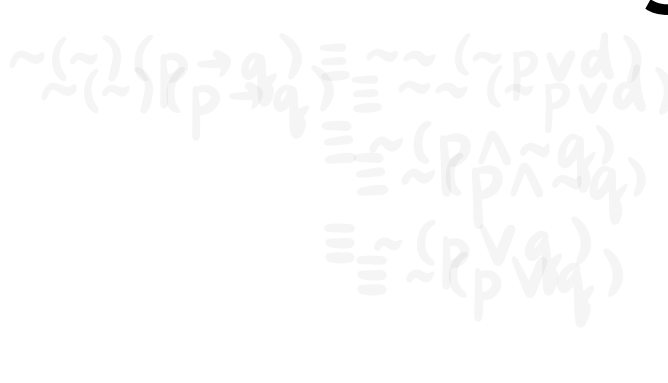
Metodologia labu scenariuszowego okazała się podejściem, które pozwala nie tylko wyobrażać sobie przyszłość, lecz przede wszystkim wspólnie ją projektować w sposób strukturalny, partycypacyjny i ukierunkowany na realne zmiany. Dzięki temu uczestnicy zyskali narzędzia do przekształcania wizji w rzeczywiste działania, które mogą wspierać rozwój branży drzewno-meblarskiej i wzmacniać lokalną gospodarkę Olsztyna.

SCENARIUSZE

SCENARIUSZ 1

“Miasto Drugiego Obiegu”

Wizja 2035

Olsztyn jest liderem gospodarki cyrkularnej w branży meblarskiej. Odpady meblowe przestały istnieć. Każdy produkt ma drugie życie. PSZOK przekształcił się w sieć miejskich centrów wymiany, renowacji i edukacji. Drewno stało się wyróżnikiem lokalnej tożsamości i źródłem dumy mieszkańców.

Co napędza ten scenariusz?

- zmiany klimatyczne i presja na ograniczanie odpadów
- renesans rzemiosła i wartości pracy ręcznej
- nowe modele biznesowe oparte na usługach (buy-back, wypożyczenia)
- zmiana postaw na „mniej kupować — więcej odnawiać”

Codziennność mieszkańca – z jakich innowacji korzysta?

- Mieszkaniec przegląda aplikację miejską „Druga Szansa”, znajduje tam krzesło do naprawy i rezerwuje stół w otwartej pracowni. Wieczorem idzie na wydarzenie „Noc Renowatorów” w PSZOK+, gdzie spotyka projektantów i sąsiadów. Jego dom urządzony jest unikalnymi meblami o udokumentowanej historii.

Technologie/innovacje w codzienności:

- aplikacje i platformy wymiany mebli
- katalog zasobów miejskich w czasie rzeczywistym
- otwarte warsztaty i fablabry dla mieszkańców
- system kaucyjny na meble
- cyfrowe paszporty materiałów

Możliwe innowacje dla Olsztyna

PSZOK+ – Miejskie Centra Wymiany, Renowacji i Edukacji

To nowa generacja PSZOK-ów. Oprócz przyjmowania mebli, centra oferują ich ekspozycję, darmowe odbiory, warsztaty, naprawy i dostęp do rzemieślników. Mogą stać się lokalnymi hubami kreatywności i budowania relacji społecznych.

Platforma „Druga Szansa” – cyfrowy marketplace miejskich mebli

Aplikacja i serwis agregujący wszystkie dostępne meble z drugiej ręki, zarówno od mieszkańców, miejskich instytucji, jak i firm. Umożliwia rezerwację odbioru, przeglądanie ofert, matchmaking z rzemieślnikami oraz ocenę jakości.

Sieć Otwartych Pracowni / Fablabów

Pracownie stolarstwa i upcyklingu dostępne popołudniami oraz weekendami, prowadzone wspólnie przez szkoły, firmy i organizacje. Zapewniają narzędzia, mentoring i kursy, umożliwiając mieszkańcom samodzielną renowację i kreatywne wykorzystanie drewna.

Miejski System Buy-Back i Kaucyjny na Meble

Miasto lub prywatni partnerzy wykupują zużyte meble w celu ich renowacji i ponownej sprzedaży. Produkty otrzymują status „mebel zwrotny”. Kupujący może oddać go za zwrot części wartości.

Cyfrowy Paszport Drewna/Mebli

Każdy mebel ma unikalny identyfikator (kod QR, tag RFID), który dokumentuje: pochodzenie surowca, metody obróbki, możliwość naprawy, skład materiałowy. Ułatwia to odzysk elementów i zapobiega trafilaniu drewna na wysypiska.

Program „Adoptuj Mebel” dla firm, urzędów i szkół

Instytucje publiczne i przedsiębiorstwa przyjmują zużyte meble z PSZOK+ i zapewniają ich renowację oraz serwis. Program może tworzyć zielony wizerunek instytucji i wspierać edukację ekologiczną dzieci i młodzieży.

Mikrologistyka meblowa

Nowe usługi transportu mebli w mieście, oparte o elektryczne cargo-rowery, mikrobusy i punkty przeładunkowe, w formule społecznościowej lub komercyjnej. Pozwala mieszkańcom szybko i wygodnie przekazywać meble do naprawy lub wymiany.

Szanse i ryzyka scenariuszy rozwoju Olsztyna 2035

SZANSE

Wzrost wartości lokalnej gospodarki i innowacji

System drugiego obiegu mebli tworzy nowe modele biznesowe (np. buy-back, usługi naprawcze), co może zwiększyć dochody lokalnych firm i przyciągnąć inwestycje.

Nowe miejsca pracy i rozwój kompetencji rzemieślniczych

W Olsztynie rośnie zapotrzebowanie na: stolarzy, projektantów, konserwatorów, logistyków, edukatorów, co odpowiada na obecny deficyt takich specjalistów wskazany w diagnozie.

Zwiększenie czystości miasta i redukcja odpadów

Dobrze działające zarządzanie odpadem meblowym redukuje zjawisko dzikich wysypisk i zaśmiecania przestrzeni, co zostało wskazane na warsztacie jako bezpośrednia korzyść dla mieszkańców i miasta LAB SCENARIUSZOWY.

Odbudowa lokalnej tożsamości i duma z regionu

Warmia i Mazury mają silne tradycje drzewne — ich odnowienie buduje rozpoznawalny wyróżnik regionalny i promuje lokalny design.

RYZYKA

Nadmierna komercjalizacja systemu

Nieuczciwe praktyki (np. spekulacja na „luksusowych odpadach”) mogą wypaczyć ideę. Ryzyko to zostało zidentyfikowane w Critical Thinking Matrix jako „NIEUCZCIWA komercjalizacja”.

Wykluczenie osób bez dostępu do zasobów

Jeżeli naprawa czy transport będą zbyt kosztowne, część mieszkańców zostanie poza systemem, co pogłębi nierówności społeczne.

Brak kompetencji i kadr rzemieślniczych

Jeśli nie powstanie ścieżka edukacyjna, rynek nie udźwignie wzrostu zapotrzebowania. Już dziś wskazywano brak specjalistów i rzemieślników w regionie.

Instytucjonalizacja i biurokratyzacja

Przesadne procedury mogą zniechęcić mieszkańców i zablokować spontaniczne inicjatywy. To również zostało zauważone jako możliwa „przesadna instytucjonalizacja” systemu

TRENDY

Podczas labu scenariuszowego ważnym elementem pracy była analiza trendów w obszarze zdrowej i wysokiej jakości żywności. Trendy pełniły kluczową rolę w rozumieniu możliwych kierunków zmian. Pozwalały dostrzec zarówno szanse, jak i zagrożenia wynikające z transformacji społecznych, technologicznych i środowiskowych. Dzięki nim uczestnicy mogli projektować przyszłość nie w oparciu o intuicję czy wyłącznie doświadczenie, lecz w oparciu o realne sygnały zmian widoczne już dziś.

Trendy służyły do:

- **diagnozy kontekstu** — identyfikacji zjawisk kształtujących system żywnościowy,
- **poszerzenia perspektywy** — dostrzeżenia rozwiązań, które wykraczają poza obecne schematy,
- **budowania scenariuszy alternatywnych** — poprzez wybór kluczowych niepewności i kierunków zmian,
- **projektowania innowacyjnych rozwiązań** — odpowiadających na przyszłe potrzeby społeczne,
- **oceny konsekwencji** — dzięki narzędziom takim jak „wheel of futures”, które pokazywały zarówno skutki bezpośrednie, jak i długofalowe.

Włączenie trendów do procesu sprawiło, że wizje przyszłości tworzone w labie nie były jedynie twórczym ćwiczeniem, lecz strategicznym narzędziem myślenia foresightowego. Pozwoliło to uczestnikom przewidzieć zmiany w postawach konsumenckich, sposobach produkcji i dystrybucji żywności, rozwoju technologii oraz regulacjach rynkowych.

W kolejnych częściach materiału przedstawione zostaną najważniejsze trendy w obszarze żywności wysokiej jakości, które stanowiły fundament do tworzenia scenariuszy labu i pomogły nadać kierunek rozważaniom dotyczącym przyszłych systemów żywnościowych. Dzięki temu możliwe było zaprojektowanie scenariuszy, które są jednocześnie innowacyjne, wiarygodne i osadzone w realnych procesach zmian.

Cyfrowe paszporty produktów

To nadchodzący wymóg w UE, w którym każdy mebel będzie musiał mieć przypisany „cyfrowy dowód tożsamości”. Paszport zawiera dane o składzie materiałowym, pochodzeniu surowców, emisjach czy możliwościach recyklingu.

Ułatwi to konsumentom świadome zakupy, a firmom zapewni zgodność z regulacjami. Jednocześnie wymusi pełną transparentność w całym łańcuchu dostaw.

Prawo do naprawy

Unijne regulacje zobowiązują producentów do umożliwienia klientom łatwej naprawy i wydłużenia życia produktów. Dla branży meblarskiej oznacza to konieczność projektowania z myślą o wymienialności części i dostępie do serwisu.

Konsumenci zyskują większą kontrolę nad cyklem życia mebla. To krok w stronę gospodarki o obiegu zamkniętym.

Meblowy “buy-back”

Coraz więcej marek oferuje programy odkupu używanych mebli. Klienci mogą zwrócić produkt, który zostanie odnowiony i sprzedany ponownie lub poddany recyklingowi. To buduje lojalność i zmniejsza odpady.

Trend wpisuje się w rosnące oczekiwania wobec cyrkularności.

Biophilic design

Nurt projektowy zakładający bliski kontakt z naturą we wnętrzach. Drewno, naturalne kształty i roślinność są traktowane jako elementy wpływające na zdrowie psychiczne i dobre samopoczucie. Meble z drewna odgrywają tu kluczową rolę.

Wzrost popularności widać szczególnie w biurach i mieszkaniach po pandemii.

Certyfikowane drewno

Surowiec pochodzący z lasów zarządzanych zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju (np. FSC, PEFC). Klienci coraz częściej wymagają dowodu na etyczne i legalne źródło drewna.

Certyfikacja staje się nie tylko przewagą konkurencyjną, ale i często wymogiem przetargowym. Wzmacnia zaufanie do marki.

Etyczne zakupy

Konsumenci kierują się nie tylko ceną, ale i wartościami. Sprawdzają, czy produkt nie powstał kosztem środowiska, praw pracowniczych czy nielegalnej wycinki. Firmy muszą komunikować odpowiedzialność w całym cyklu produkcyjnym.

Etyka staje się kluczowym czynnikiem lojalności.

Od uniformizacji do indywidualizacji

Rośnie popyt na meble, które można spersonalizować. Klienci chcą decydować o wymiarach, wykończeniach, kolorach czy konfiguracji. Masowa standaryzacja ustępuje miejsca elastycznej ofercie.

To trend szczególnie silny w segmencie premium i młodszych pokoleniach.

Estetyka opowieści i autentyczność

Mebel staje się nośnikiem historii: np. z odzyskanego drewna, z lokalnego warsztatu, z charakterystycznymi sękami i fakturą. Konsumenci cenią niedoskonałości jako znak autentyczności. Opowieść o produkcji zwiększa jego wartość emocjonalną.

To przeciwwaga dla anonimowej masowej produkcji.

Minimalizm i slow living

Odchodzenie od nadmiaru i szybkiej konsumpcji. Klienci wolą mniej mebli, ale trwalszych, bardziej funkcjonalnych i ponadczasowych. Estetyka prostych linii i naturalnych materiałów zyskuje na znaczeniu.

Trend wspierany przez świadome życie i dbałość o jakość.

Współpraca projektantów

Marki coraz częściej otwierają się na ko-kreację z klientami, lokalnymi rzemieślnikami czy społecznościami. Tworzenie kolekcji w partnerstwie buduje unikatowość i poczucie uczestnictwa. Efektem są bardziej dopasowane, różnorodne i angażujące rozwiązania.

To także sposób na wprowadzanie innowacji społecznych.

Funkcjonalność życia hybrydowego

Połączenie pracy, nauki i życia prywatnego w jednej przestrzeni wymusza elastyczne rozwiązania. Meble wielofunkcyjne, modułowe i mobilne zyskują znaczenie. Kluczowe są adaptowalność i ergonomia.

Trend rośnie wraz z pracą zdalną i coworkingiem.

Zmiana w percepcji luksusu

Luksus nie jest już równoznaczny z przepychem, lecz z dyskretną jakością i autentycznością. Konsumenci cenią ręczne wykonanie, trwałość, etyczne źródła materiałów i subtelny design. „Cichy luksus” (quiet luxury) staje się ważniejszy niż logo.

To redefinicja wartości w segmencie premium.

Circular design jako standard

Projekty są tworzone od początku z myślą o rozkładaniu, demontażu, ponownym użyciu materiałów i recyklingu. Już teraz wiele firm wpisuje modularność, możliwość rozbudowy i wymienialność komponentów jako obowiązkowe wymaganie.

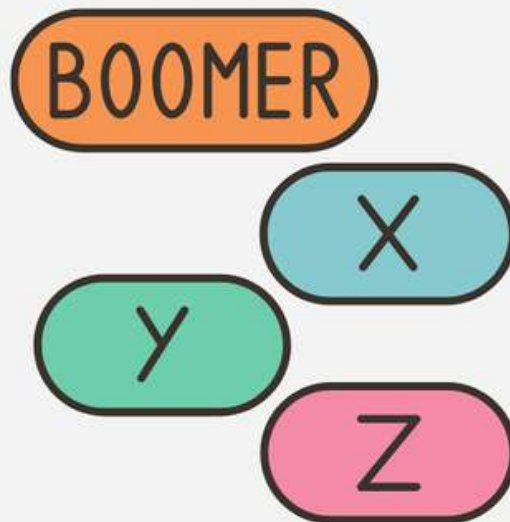
Sensoryka i doświadczenia zmysłowe w meblach

Materiały teksturowane, wykończenia „dotykowe”, kontrasty powierzchni (gładkie + chropowate) – by mebel nie tylko był widoczny, ale dawał przyjemne doznania dotykowe.

Łączy się to z trendem designu immersyjnego.

Zróżnicowanie pokoleniowe w podejściu do mebli / drewna

**Młodsze pokolenia (Millenialsi, Gen Z)
bardziej zwracają uwagę na aspekt
zrównoważenia, wartości,
transparentność produkcji i możliwość
współtworzenia; starsze – na komfort,
sentyment, trwałość.**

Vegan design / materiałowe substytuty

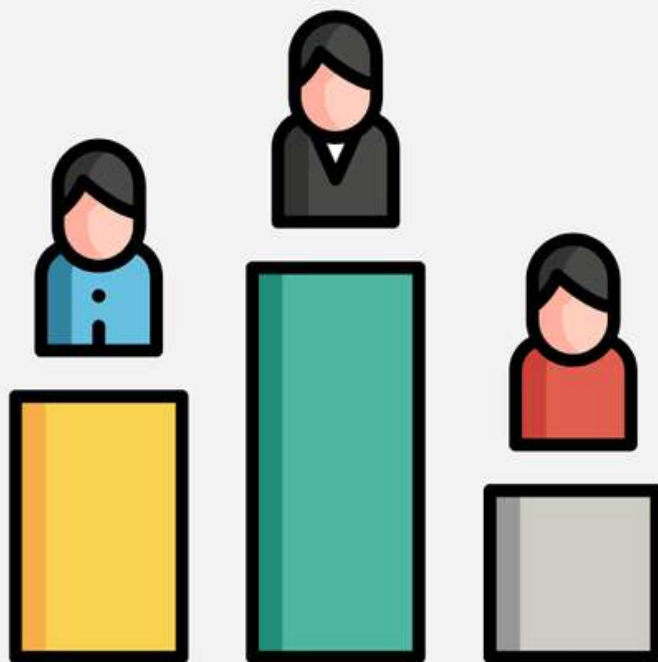
**Choć nie bezpośrednio związany
z samym drewnem, rosnąca
popularność etycznych materiałów (np.
skór roślinnych, materiałów
bezpośrednio z roślin) wpływa na design
mebli, wypełniając rolę np. tapicerki lub
dodatków.**

Przestrzeń społeczna i wspólne meble (meble jako miejsca spotkań)

Rośnie znaczenie mebli, które budują relacje: długie stoły dla wspólnych posiłków, ławki w przestrzeniach wspólnych, integracyjne siedziska w coworkingach, kruche strefy w mieszkaniach wielopokoleniowych.

Zmiana społecznego statusu „posiadania” mebli

**W niektórych grupach posiadanie mebla
nie jest już tylko oznaką statusu, ale
rozmowy o wartościach: czy masz
mebel, który możesz przekazać, który
się naprawia, który jest częścią
uporządkowanego cyklu życia.**

Design inkluzywny / dostępność w meblach

**Projektowanie mebli z myślą o osobach
o różnych możliwościach ruchowych,
wzroku, wieku – ergonomia,
modularność, łatwość adaptacji dla
różnych użytkowników.**

Insta-renowatorzy/ dokumentacja przemiany wnętrza w sieci

Coraz więcej osób publikuje proces remontu, renowacji mebli lub adaptacji przestrzeni – od początkowych pomysłów po finalne efekty. To tworzy społeczności, inspiracje, presję estetyczną i rolę mebla jako „projektu narracyjnego”, nie tylko użytkowego.

Wielopokoleniowość przestrzeni/mebli

Ubranie domów i mebli w sposób, który odpowiada potrzebom różnych generacji – dzieci, dorosłych, seniorów. Nie tylko ergonomia, ale też wartość sentymentalna (meble przekazywane pokoleniowo), możliwość adaptacji do zmian wieku i stylu życia.

Ekspansja przestrzeni między wnętrzem a naturą/integracja indoor-outdoor

Wzrost popularności rozwiązań, które „rozlewają” przestrzeń domu na zewnątrz – werandy, tarasy, meble ogrodowe, strefy przejściowe. Drewno staje się łącznikiem tych przestrzeni.

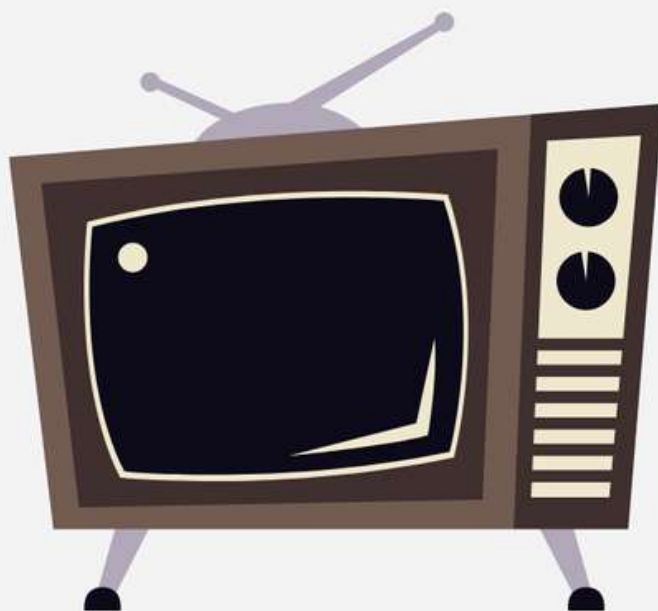
W efekcie społecznie bardziej doceniamy relację z naturą jako codzienny składnik życia.

Projekty anty-społecznościowe /strefy izolacji w domu

**W dobie życia online i pracy zdalnej,
rośnie zapotrzebowanie na strefy
wycofania – miejsca ciszy, prywatności,
relaksu. Meble jako bariery, ekrany,
przegrody, meble „kokonowe” (strefy
w przestrzeni mieszkalnej).**

Re-narracja przeszłości/ nostalgia adaptacyjna

Użycie dawnych motywów, form, wzorów czy starych mebli (lub ich fragmentów) jako element tożsamości i pamięci. Nie jako styl retro do odtworzenia, ale reinterpretacja historii w nowych kontekstach społecznych.

Przemiany symboliczne – mebel jako manifest wartości

Wybór mebla lub stylu jako wyraz świadomości (proekologicznej, społecznej) – np. „mam mebel z drewna odzyskanego, bo wierzę w recykling”, „moje meble są lokalne, by wspierać społeczność” – mebel jako element narracji o mnie.

NARZĘDZIA

W trakcie labu scenariuszowego wykorzystano różnorodne narzędzia warsztatowe, które wspierały uczestników na każdym etapie pracy z przyszłością. Były to przede wszystkim narzędzia stosowane w projektowaniu strategicznym, pracy kreatywnej oraz analizie trendów. Pomagały one zarówno diagnozować problemy systemu żywnościowego, jak i rozwijać pomysły oraz przekładać je na możliwe scenariusze działania.

Uczestnicy pracowali m.in. z:

- mapowaniem problemów i kontekstu,
- myśleniem analogicznym,
- osiami scenariuszy,
- praktyczną analizą trendów,
- radarem trendów,
- kołem przyszłości.

Narzędzia te miały za zadanie uruchamiać kreatywność, pobudzać współpracę w grupie oraz dostarczać struktur do pracy z dużą liczbą informacji i niepewności. Dzięki temu możliwe było łączenie wiedzy ekspertów, doświadczeń mieszkańców i perspektywy samorządowej w spójną, przyszłościową wizję systemu żywności wysokiej jakości.

WYKORZYSTANE NARZĘDZIA

Mapa idei

Służy do zebrania rozproszonych myśli, problemów i obserwacji w jedną czytelną strukturę. Pozwala ujawnić zależności między zjawiskami oraz określić, które obszary wymagają najgłębszej interwencji. To narzędzie otwierające proces – poszerza spojrzenie i porządkuje wiedzę grupy.

Reframing Matrix

Pomaga spojrzeć na problem z kilku różnych perspektyw: użytkownika, biznesu, technologii oraz środowiska i społeczeństwa. Ułatwia przełamanie dotychczasowych schematów myślenia i odkrycie rozwiązań, które wcześniej były niewidoczne. Dzięki temu problem zostaje zdefiniowany w sposób bardziej trafny i kompletny.

Kanva Wartości

To narzędzie do identyfikacji potrzeb, bolączek i oczekiwanych korzyści klientów oraz możliwości organizacji do ich zaspokajania. Pomaga określić, co jest naprawdę wartościowe z perspektywy użytkownika i rynku. Umożliwia dopasowanie rozwiązań do realnych potrzeb ludzi i potencjału instytucji.

Implikacje trendu

Pozwala analizować, jak wybrane trendy wpływają na użytkowników, rynek, technologie i kulturę. Dzięki temu pomysły są osadzone w szerszym kontekście i wzmacniane przez kierunki zmian widoczne w otoczeniu. To narzędzie urealnianie i inspirujące projektowanie przyszłości.

Critical Thinking Matrix

Umożliwia krytyczną ocenę proponowanych rozwiązań pod kątem konsekwencji, ryzyka, potencjalnych zwycięzców i przegranych. Zachęca do rozważania zarówno najlepszego, jak i najgorszego scenariusza rozwoju sytuacji. Dzięki temu rozwiązania są bardziej odpowiedzialne i przemyślane.

Pożądany scenariusz

To twórcze opisanie najlepszego możliwego obrazu przyszłości: jak funkcjonują ludzie, organizacje i środowisko po wdrożeniu zmian. Narzędzie pomaga uchwycić wartości, które mają zostać zrealizowane, oraz wskazać, dlaczego ta wizja jest atrakcyjna i warta wysiłku. Jest punktem odniesienia dla dalszych działań i planowania.

PROBLEM

PERSPEKTYWA UŻYTKOWNIKA

Jak ludzie naprawdę korzystają z tego produktu/usługi? Jakie frustracje i bariery napotykają na co dzień? Jakie ukryte potrzeby mogłyby zostać zaspokojone? Co mogłoby sprawić, że pokochaliby korzystanie z tego rozwiązania?

PERSPEKTYWA BIZNESU/RYNKU

Jak ten problem wpływa na naszą konkurencyjność i zyski? Co by się stało, gdybyśmy całkowicie zmienili model biznesowy (np. zamiast sprzedaży + wynajem/usługą)? Jakie trendy rynkowe mogą wzmocnić lub osłabić nasz pomysł? Kto jeszcze (inne branże) może postrzegać ten problem jako swoją szansę?

PERSPEKTYWA TECHNOLOGICZNA

Jakie technologie mogą pomóc spojrzeć na problem w nowy sposób? Co by było, gdybyśmy musieli rozwiązać ten problem bez żadnej technologii? Jak możemy wykorzystać dane lub automatyzację, żeby uprościć ten proces? Co robimy obecnie w sposób zbyt skomplikowany?

PERSPEKTYWA SPOŁECZNA I ŚRODOWISKOWA

Jak ten problem wygląda z perspektywy środowiskowej (np. odpady, emisje, odnawialność)? Jak przepisy lub regulacje mogą całkowicie zmienić kontekst? Jakie wartości społeczne (np. inkluzywność, bezpieczeństwo, zdrowie) są tu istotne? Jakie będą konsekwencje, jeśli w ogóle tego problemu nie rozwiążemy?

SZABLON WARTOŚCI

OBSZAR ORGANIZACJI

GENERATORY KORZYŚCI

w jaki sposób twoje usługi lub produkty przynoszą pożytek klientom?

PRODUKTY I USŁUGI

twoja propozycja wartości

ŚRODKI PRZECIWBÓLOWE

w jaki sposób twoje usługi lub produkty usmierniają bolączki klientów?

OBSZAR KLIENTA

KORZYŚCI

jakich korzyści poszukują klienci?

ZADANIA KLIENTÓW

co klienci próbują osiągnąć?

BOLĄCZKI

jakie przeszkody napotykają klienci? obszary ryzyka

TREND	CO OZNACZA? (dla)	JAK WPŁYNIE? (na)
UŻYTKOWNICY		
USŁUGI/PRODUKTY		
RYNEK/BRANŻA		
KULTURA/SPOŁECZEŃSTWO		
TECHNOLOGIA		

CO JEŚLI?

Co jeśli to, co dziś uważamy za normalne, stanie się zakazane lub niemożliwe? Co jeśli obecne rozwiązanie zostanie zastąpione czymś zupełnie innym?
Co jeśli dostęp do tego dobra/usługi stanie się ograniczony tylko dla wybranych? Co jeśli jego cena spadnie do zera albo wzrośnie kilkukrotnie?

JAKIE BĘDĄ KONSEKWENCJE?

Jakie nieoczekiwane efekty uboczne może mieć ta zmiana? Jak zmieni się zachowanie ludzi w wyniku takiego scenariusza? Jakie skutki pojawią się w perspektywie krótkiej, a jakie w odległej? Jakie sfery życia (społeczne, ekonomiczne, kulturowe) najbardziej odczują tę zmianę?

KTO ZYSKA, KTO STRACI?

Kto odniesie największe korzyści, a kto może zostać wykluczony? Jakie nowe grupy interesariuszy pojawią się w tym scenariuszu? Kto będzie miał władzę lub kontrolę w takim świecie? Kto zostanie pozbawiony wpływu lub dostępu?

JAK ZMIENI SIĘ ŻYCIE CODZIENNE?

Jak w takim scenariuszu wygląda zwykły dzień przeciętnej osoby? Jak zmieniają się relacje międzyludzkie? Jak ludzie będą korzystać z czasu wolnego, pracy, przestrzeni? Jakie nowe rytuały, zwyczaje lub normy społeczne mogą powstać?

JAKIE BĘDĄ GRANICE I TABU?

Jakie rzeczy staną się moralnie nieakceptowalne? Jakie normy społeczne mogą zostać złamane lub odwrócone? Co może być postrzegane jako nieetyczne lub niebezpieczne? Jakie tematy mogą wywoływać kontrowersje lub opór?

JAK WYGLĄDA NAJLEPSZY I NAJGORSZY SCENARIUSZ?

Jaka jest najbardziej pozytywna wizja tego rozwiązania? Jakie zagrożenia kryją się w tej wizji, jeśli pójdzie w złą stronę? Co sprawia, że ten scenariusz może być utopią?
Co sprawia, że ten scenariusz może stać się dystopią?

JAK MOŻE WYGLĄDAĆ POŻĄDANA PRZYSZŁOŚĆ W WYBRANYM HORYZONCIE CZASU (NP. 2030/2035)?

- Jak wygląda wtedy codzienne życie ludzi – ich relacje, praca, sposób spędzania czasu?
- Jakie wyzwania, które dziś są problemem, zostały już rozwiązane?
- Jak zmieniło się poczucie dobrostanu, komfortu i satysfakcji z życia?

JAKIE WARTOŚCI, POTRZEBY I ASPIRACJE SĄ W TEJ PRZYSZŁOŚCI W PEŁNI ZREALIZOWANE?

- Jakie postawy, zachowania i przekonania dominują w tym świecie?
- Jakie doświadczenia i emocje są dla ludzi najważniejsze?
- Z jakich ograniczeń, lęków czy frustracji udało się wyzwolić społeczeństwo lub społeczność?

JAK FUNKCJONUJĄ INSTYTUCJE, ORGANIZACJE I SYSTEMY W TEJ PRZYSZŁOŚCI?

- Jak zmieniła się rola organizacji i podmiotów w tym obszarze (np. współpraca, rywalizacja, sieciowość)?
- Jakie modele działania, wymiany lub współpracy dominują?
- Jak ludzie i instytucje współtworzą wartość lub rozwiązania?

JAKIE SĄ CHARAKTERYSTYCZNE CECHY ŚRODOWISKA, PRZESTRZENI I DOŚWIADCZEŃ W TEJ WIZJI?

- Jak wygląda przestrzeń, w której funkcjonują ludzie – fizyczna, cyfrowa, społeczna?
- Jak zmienił się sposób korzystania z otoczenia, narzędzi i zasobów?
- Co w tej przyszłości nadaje codzienności estetykę, rytm lub sens?

JAK KSZTAŁTUJE SIĘ OTOCZENIE SPOŁECZNE, ŚRODOWISKOWE I KULTUROWE TEJ PRZYSZŁOŚCI?

- Jakie wartości społeczne dominują – solidarność, innowacyjność, umiar, wspólnota?
- Jak ludzie odnoszą się do środowiska naturalnego i zasobów?
- Jak zmieniły się normy, zasady i postawy wobec konsumpcji, pracy, rozwoju?

DLACZEGO TA WIZJA JEST POŻĄDANA I ATRAKCYJNA?

- Jakie korzyści przynosi ludziom, społecznościom lub całej planecie?
- Jakie emocje wywołuje myślenie o takiej przyszłości?
- Co sprawia, że ten obraz świata wydaje się bardziej sprawiedliwy, sensowny lub inspirujący niż obecna rzeczywistość?

odwiedź stronę Akademii Projektowania Strategicznego

znajdziesz tam narzędzia i informacje dotyczące naszych działań

http://

www.wasylukprojektowaniekreatywne.pl

szukaj nas również tu:

@wasylukprojektowaniekreatywne

@dragonflyperspective

@robieprojekt

wasylukprojektowaniekreatywne@gmail.com